

противу неѣ со всичкы-тѣ си силы. Църква-та Христова была гонима цѣлы триста години. Не ся намирали пожестоки мѣченія, на които да не бы мѣчили Христіане-тѣ, за да ги принудятъ да ся отрежѣтъ отъ вѣрѣ-тѣ и да ся поклонятъ на идолы-тѣ; но Христіане-тѣ прѣносили мужественно всичкы-тѣ найжестоки страданія и съ кръвь-тѣ си запечатлѣли истинѣ-тѣ на вѣрѣ-тѣ си. Тѣи не падали въ уныніе отъ бѣдствія-та, които прѣтърпѣвали: колкото повече страдали, толкось повече ся радвали, зачтото вѣрвали, че, подирѣ кратковременно-то страданіе, ги чака на небо-то вѣнецъ правды.

Сега Евангеліе-то е прѣведено на всичкы-тѣ извѣстны языцы; то ся проповѣда на всичкы-тѣ народы, и речи нѣма мѣсто на земь-тѣ, гдѣ не бы имало Христіане. Европа, която е была напрѣѣ населена отъ идолопоклонницы, сега е напълнена всичка-та отъ Христіане; Христіане-тѣ сѣ разсѣяны по всичко-то пространство на Азіѣ. Христова-та вѣра, която е проповѣдана въ обширны-тѣ страны на Америкѣ, составлява единственно-то утѣшеніе на бѣдны-тѣ, черны роботы, и въ срѣдѣ горещи-тѣ пѣсѣцы Африканскы ся слави имя-то на Исуса Христа.

Вѣра-та Христова е проповѣдана въ Българіѣ, Тѣракіѣ и Македоніѣ отъ сами-тѣ Апостолы. Но тя е станѣла обща между Българе-тѣ само отъ 862 годинѣ подирѣ Рождество Христово, когато было прѣведено Священно-то Писаніе на Българскый языкъ и приелъ Свято крещеніе тогавашній Българскый Царь Борисъ. Изъ Българіѣ Христова-та Вѣра наедно со Славянскѣ-тѣ писменность прѣминѣла послѣ и въ другы-тѣ славянскы страны, както въ Моравіѣ, Сърбіѣ и въ Россіѣ.

Неисчислимы сѣ добрыни-тѣ, които благотворныя-тѣ свѣтъ на Христовѣ-тѣ Вѣрѣ е излилъ и на само-то земно наше странствованіе. Тя е смягчила дивость-тѣ на грубы-тѣ нравы; тя възвышава, облагородява врожденны-тѣ способности на чловѣка, очищава нравственность-тѣ, образува чловѣ-